

אנו ורשות

מצווה תפ"ח לשМОח ברנליים

(א) לשמה ברגלים שנא' ושםת בחניך. והענין הראשון הרמזו
בשמחה זו הוא שנקיריב שלמים עכ"פ בבית הבחירה
ובענין שכ' זוכחת שלמים ואכלת שם וחדר ושםת בחניך.
ובשביל הකברת השלמים או"ל נשים חייבו' בשמחה יותר שאף
הן חייבות להביא שלטי שמהה. עוד או"ל שמח בכל מני'
שמחה ובכלל זה הוא אכילת הבשר ושתיית היין ולבוש בגדים
חדרים וחלוקת פירות ומני מתקה לנערים ולנשיות ולשוחק בכל
שיר במקדש בלבד וזה היא שמחה בית השואבה הנזכרת בנראה
בכל זה שוכרנו בכלל ושמחת בחניך וא"ל במת' פסחים חיב אדם
לשמח בניו וב' ברגל. ושם נאמר ר' יהודא בן בתירא אומר
בזמן שביהם קיימים אין שמחה אלא בין שניין יין ישמח לבב
אנוש. ואמרו עד מה משמן אנסים בריאו' להם בין
ונשים בראו' להם בגדים נאים. והזהירנו כמו כן להחנים בכלל
השמחה החולשים והענינים והנרים שנא' אתה והלוי והגר והיתום
וזהאלמנה. טרשיש המזוה לפי שהאדם נכון על עניין שצדיק טبعו
לשמחו לפקרים כמו שהוא צידך אל המזון עכ"פ ועל המנוחה
ואל השינה. ורצה האל לו כוונינו אנחנו עמו וצאן מרעיתו וצונו
לעשות השמחה לשם למען נזכה לפניו בכל מעשינו. והנה
קבע לנו זמנים בשנה למועדים זוכר בהם הגיטים והחטבות אשר
גמלנו או בעטים ההם צונו לכלל החומר בדבר השמחה הצריכה
אליו וימצא לנו תרופה נדולה בהיות שבע השמחות לשמו
ולזכרו כי המחשבה חזאת היהה לנו גדר לבן נצא מדור היהדר
יותר מדאי. ואשר עמו התחבוננות מכלי החפץ בקטרון ימצא טעם
בדברי. מדריני המזוה כתבת למטה ויתר פרטיה במת' חנינה
ובמקומות טן הנمرا באפיור (ה' חנינה פ"א) ונוהגת מצוה זו
לענין השמחה אבל לא לענין הקרבן בכ"ט וככ"ז בו"ג וועבר
ע"ז ואינו ממשחה עצמו וב' והענינים כפי' יכולתו לשם מצות
הרגל בטל עשה זה. ועל הדרך שוכרנו אמרו זיל כל מעשיך
יהו' לשם שמים :

Guru 'o nile Polynesi

דוחל וצמיחה מלהי' וכטמוץ ניכר פלמיט לקיין נפיק פ"ע (ז)
 קג ע"ה) כי דע לאמר'ס מאנ' צפ'ו דט' ומען דין ית ותנאים
 מוכנעים נאך ואומnis יון תלון טמוץ הילו ניכר ס"ו וכטב מן כב' כוונ
 פק'ס' וט' לחומות מל סרכט'ס למט סקליך טוליכל ט' עכ"ז וולאג דס'ק
 יט' צטמיט לסתמיחה סיל נתקטל נאך כנען גזען טנאמ'ק קויט דטול הילען
 פלמיט וט' פטנום זטטמיחת סיל צקיקיט סיון כהן גזען כס'וי נמי יט' נמר
 גזען כס'וי נמי נמי נתקטל נאך מס' סיון ליין גתוליות מוקה מוק וט' צנמ'
 דצומן כס' להן טמוץ מלול ציון ריל פיעך צטמוץ דצומן פמקדש כס' דצמא
 יט' נגירות סטטכל מיעך צטמוץ סיל ניכר לסתו נאך כל' צלמים וט'ו
 קדוטס וכצמן כס' דצטראול חולין פיעך צטמוץ טול' ציון ולולם גתולי צטיק
 נאך ויין יט' סנק דצטראול טולין מיעך צטמוץ מדרטן צמץיזם מרכ' קיב' גל
 יט' כל' נאך וט' וטאמס יון ופיין צה' ט' פק'ג'ט וגט' גיג' ט' :

$$2^{\lceil 2N \rceil} / 2^{lC} = 2^{N-l}$$

138 10010

דרישה

ס' תרבט [ט] ורואהנישום מוכלייט בדור וויתין יון כ'. וויתקה גלון כ' מלהך לנטנו
האר נדי יוטוס מונן צבמי קמיהה קייס קון שמחה מלון
בכבר סענחו וויתת עליים ולכלם וויתה וויכו טלאן בוני מקודס קייס קון שמחה מלון
בון סענחו וויתן צבמי נכב נטן וויכס נון מה נמיין קראטס טילכלן בדור וויתון יון עבאל
ונלער, ולך קמיהה גול נכל קראטס טילכלן בדור וויתון יון גומן
ונכל קייס בין גומן טלאן בכ' קייס כטמחס טים כוינ ווילח כי כטיעס ספי הול נמי שטומן
ונכל קייס כתוב כתוואס סטומן עליים וויתה עליים ווילח ווילח ווילח ווילח ווילח
בקבר חיל עמלו ממען לו ממעס פטאנט בקרון גלן מ' מילן צטמאק ננד ווינטו
טלון כי קייס קון שמחה גלן יונ גליין זולו שמחה גלן בונד גלע' דבון טביה זבון
סימוק בונדר זי מעד קחיתן סקרון וכטסנו ערנו סיח מעד ערנו סיח ממען וויל' ג' זב' עטכאי קוי
וילח גלן מ' גול לסתות טגס צמץ קלה' וויס סוכ ווית קראטס סטמאק זי יון קון
טלון צמוק גלן בדור וויתן שמחה גלן דאי' ווילקן גלן לטי' גומן ווית מי' למונזניאן זיך גומל
מי' קלה' גלן יולו זסנו גס צהן גלן גלעט וויס יון קעל צמוק מעד ערנו זים' גומל
צמוק גלן בדור צמוק כיס צמוק זי' גלן גלעט וויל' גלן גלעט זי' גלן גלעט
זושון יון ר' ג' מער צמוקס סוס זיך גלעט זאסי' לתי' נבי' יוט' כהוב קראטס גלעט זאסי' גלעט
קייס קיס עיג' שמחה גבנ'ר כ' ט' פטרוס נבל'ל שמחה גבנ'ר זאסי' גלעט זאסי' סיס

קיס מון שמה מלך ביאן סכמර ויין יסמח נכב' מונס ומכהן דסני ביאן כלמל צדר ולמח קערין קראט'ס טויהכלו צדר
וישקו זיין ע"כ וגירהך דס' ג' לרבי' דמתני' דכ' מוקו וויה נבו כהרגעא פרקים בסגנא כהווכר נבאה לחייביו רריך לאודיש יהוה מרכחי לאחוט וכו' כ' פרקים מהו מהיטון הות טאטם ע"כ וכו' מזוס עקי' מרבנן דסמהה לעשות טענות לדפ' רצ'ו' לסס הילמן ויזוכך נוי סמחס צפער ער'ס טהירן טלמי'ס וגך דע' פ' כי פירוטו נוי קהיר נמה מעננו לאטה כבэр סמן וכדיגיס גדוליס וכן דע' פ' כי היליכן בזונן טב' מ' קיס עקר סמחה נבצר טלמי'ס כדליך קרומ וזכה לטלמי'ס וכן דהיליכן פירוטי סמחה חרמ' סמחה נבצער אלמי'ס נס' חיריך סמחה מילג'ת צדר מטה' נס' נוין ליליכן הילמן חרמ' סמחה גאנל טכטאו ערין טב' מ' קיס מון שיקר סמחה הילמן נוין כדליך' קרומ ויין יטמח נכב' מונס הילמן צדר מונס עירק סמחה דלן היליכן קרומ דהיליכ' נו סמחה כבэр טלמי'ס וויה סיג' דעתה קודס' סכתבו כתום' לסס ריס (ד' ק"ט) וז' ב' דמלה מסמונן ביאן קיינו זומן וויה הילן צומן ב' פ' הילן סמחה הילן נבצר עכ' פ' ביאן קוק עירק סמחה ביאן וווען טב' מ' הילן שיקר סמחה הילן נסאר מונגען דס' . עוד קוקע צ'י דט' א' קראט'ס טקקטיס נוון נסס קליעות ותיגויס נס' מנקהי מפורט לדסיך ע"פ למ' קמראן קילוח וטיגויס

נערכין פרק שני ערךין :

כין סכלה וווק"כ מהלך נמוך בעמך לך
ב עליו מזגה תפילה מדולרייתך, על"ד אין.

בן קרלוי פַּרְלָי מִשְׁסָה מְהֻמָּקִי סְלִיטָה^ה
בְּנִימוֹקִי יוֹפֶף בְּמֵסָה נְדָרִיס^ג, הַ נְדָרִיס
לְגַדִּי קְלִיקָוָר לִידָוָר נְדָלִיס^ז וְאַל, וְהַסְּ^ח
גַּלְמָגָר וְכַכְמִינָץ (גַּרְמָשָׂתָם כָּמָ), כִּי "וַיַּדְלֵר יַעֲקֹב"
לְדָרָן^ט וּכְוֹן, דַּעֲנָמָה נְכָה בְּמָנִי, דַּהֲמָרְלִין
בְּגַגְדָּה "וַיַּדְלֵר יַעֲקֹב נְדָר נְמָלֵי" לְהַמְּלָא^י
לְדוֹרוֹת, טִיכְיוֹן נְדָלִין בַּצְעָם נְרָמָן וּכְוֹן, מְכַלָּ
קָלָה בַּצְעָם נְכָה הַמּוֹר לִיגָּוֹן וּכְוֹן, וּמָה
פְּנִינְגָנוֹ לִידָוָן נְדָקָומָה וּסְמָנָן לְמָהָר צִוְּסָה^כ,
סְפָרִי מִמִּסְפָּרִים פְּמָוּמִים לְפָנָיו בְשִׁנְעָת צָהָדָמִי
בְּדִי שִׁיעָלָה זְכָרוֹנוֹ נְפִינוֹ לְמָוֹתָה, עַכְיָגָן^ל טָלִי
מְפֹלוֹס נְדָבָלוֹן דִּיּוֹסָה^מ כְּמַקָּבָעָם נְכָה מְזָסָה
סְפָרִי מִיסָּה וְסְפָרִי מִמִּסְפָּרִים פְּמָוּמִים לְפָנָיו.

תפילה ר' יוחנן במתן תורה

ג] גנרטה ל' עט' דכליו עט' מיה שטמטעי
משמעו כל סקיטה מקלטוקה זיל'ל,
דמפעלים כל ב'יך ווועצעיך יט' נאסט דיזן מײיד
כל 'מפעלים צעת גרא', לי קפלי חייס וקפלי^ר
מןmiss פטוחים לפינוי, וטולס עומד לפני
מלך מלכי המלכים דיזן, והרי זה נהצט כנהט
גרא, ולען ט' עליו קוואט מפילה צפנ'ע
מדיזן מפילה צעת גרא. וגנרטה דהפילו לפוי
צעתה לרמאז'ן (պאגות למפא"ם מ"ע ט') דמְרוּם
טפילה צכל יוס חיינט הילט מדלצנן, מ"מ
שי מודח צבעת גרא טייט מלהורייתה;

ספר דבריהם

פרק ראה

לֹא בַעֲשָׂה מְלָכֶה. שְׁבֻעָה שְׁבֻעָת תִּסְפֵּר לְגַם
מִתְחַלָּת קְרָמֶשׁ בְּקַמָּה בְּחַל לְסִפְר שְׁבֻעָה שְׁבֻעָות.
וְעַשְׂתִּים כְּגַם שְׁבֻעָות לְיוֹחָה אֶל-יְהָרָם מִשְׁתַּגְתָּה יְהָרָם אֲשֶׁר
תִּתְּנוּ בְּאֵשֶׁר יָבֹרֶךְ יוֹחָה אֶל-לְהָרָם וְשְׁמַחְתָּ פְּנֵי יוֹחָה
אֶל-יְהָרָם אֶתְתָּ וּבְגַן וּבְתָלָה וּבְעַבְדָה נָאַמְתָּר וּמְלָאָר אֲשֶׁר
בְּשָׁעָרָיו וְתִבְגַּר וּמְתִימָּם וְהַאֲלָמָּנה אֲשֶׁר בְּקָרְבָּן בְּאַמָּוּם
אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ הָיוּה אֶל-יְהָרָם לְשָׁבּוֹן שְׁמוֹ שָׁם: וּבְרוּתָה בַּיְמָעָד
קָרְית בְּמָאָרִים שְׁמָרָה וְעַשְׂתִּים אֶת-תִּחְדְּחִים נָאַלְתָה.
כִּי הַסְּכָה פְּעָשָׂה לְכָל שְׁבֻעָת יְמִינָךְ בְּאַסְכָּר מִגְּרָנְכָה
וּמִקְּרָב: שְׁמַחְתָּ בְּחַגְתָּ אֶתְתָּ וּבְבָרָה עַבְדָה וְנָאַמְתָה
וּמְלָאָר וְתִבְגַּר וּמְתִימָה נָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשָׁעָרָיו: שְׁבֻעָה
נִימָס פְּתָחָה לְיוֹחָה אֶל-יְהָרָם בְּאַמָּוּם אֲשֶׁר-יָבֹרֶךְ יוֹחָה
בְּיָבֹרֶךְ יוֹחָה אֶל-יְהָרָם בְּבָל תְּבוֹתָה יָבֹל מְעַשָּׂה
אֶל-יְהָרָם וְעַטְשָׂה אֶרְשָׂמָה: שְׁלָשָׁ פְּגָזִים: וּבְשִׁנָּה וּרְאָהָה
כְּלִזְבוֹנָה אֶת-תִּפְנִימִי: יוֹחָה אֶל-יְהָרָם בְּמִלְבָד אֲשֶׁר יָבֹרֶךְ
בְּכָל-הַמְּאוֹת יָבֹתָה שְׁבֻעָות וּבְכָל-הַפְּנִים וְלֹא יָצָה
אֶל-יְהָרָם וְיוֹחָה בְּקַמָּה אֶל-יְהָרָם נָזֵן בְּבָרְתָה יְהָרָם
אֶל-יְהָרָם אֲשֶׁר בְּקַמָּה: סְכָם כָּל-בְּבָרְתָה יְהָרָם

1

פרשת כי תבוא

בְּלָהִים וְאַזְן לֹאֶל גָּגָה פָּרִי אַדְמָרָה וּבְלָזִיגְעָדָה יַאֲכֵל
עִם אֲשֶׁר לֹא־בְּאָמָּה נְתִינָה בְּקָר עַשְׂוֹק וְכָרוֹצָה לְלִקְמִים
וְנִוְתֵּן מְשֻׁגָּעָה מִפְרָאָה צַעְירָה אֲשֶׁר תְּרָאָה יַקְבֵּחָה יְהוָה
בְּשִׁיחַן רֹעֶל עַל־כְּבָרְבָּרִים וְעַל־נְתִילָּהִים אֲשֶׁר לֹא־תְּגַבֵּל
לְתְּרָפָא מְפֵבָּרְגָּה וְעַד גְּלָגָלָה יוֹלָךְ יְהוָה אַתְּךָ וְאַתָּה
מַלְכָּה אֲשֶׁר פְּקִידָּבָּה עַל־כָּךְ אַל־יְהִי אֲשֶׁר לֹא־יְגַעַּט אַתָּה
וְאַבְּנָה וְעַבְּדָה שָׁם אֶל־הָעָם אַחֲרִים עַז אַבְּנָה וְזַחַק
לְשָׁמָּה לְאַשְׁלֵל וְלְשִׁינְבָּה בְּכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עָזָבָה יְהוָה
עַמְּךָ בְּעֵד הַנּוֹצָא חַסְדָּה וּמְצָטָה הַאֲסָךְ בְּיַי וְחַסְלָנִי
חַאֲרָבָה בְּרָמִים הַטָּע וְזַבְּדָה מִנְזָן לְאַתְּשָׁתָה וְלֹא
תַּאֲגַר בְּיַי תְּאַבְּגַנְיָה תְּהַלְּשָׁה וְיִתְּבַּיְן יְהִי לֹא בְּכָל־אַבְּרָהָם
וְלֹא־יְהִי לֹא בְּכָל־יְהִי נִישָׁל וְיִתְּהַבֵּב וְיִתְּהַנֵּת תְּוֹלִיד וְלֹא־
יִתְּהַלֵּל בְּיַי זְכָרְבָּה בְּלָעָצָם פְּרִי אַדְמָרָה גַּבְּרָשָׁה
סְאַלְצָלָל הַאֲרָא אֲשֶׁר בְּכָרְבָּה וְעַדְתָּה אֲזָרָעָה עַלְלָה אַלְעָד
עַכְבָּה הַרְדָּא פְּשָׁתָא אַלְדָה דְּאָ וְלֹא־אַקְהָה לֹא בְּלָגְנוּ הַדָּא
וְלֹא־לְרָאָשׁ וְאַכְּבָה תְּהִרְתָּה לְגַעַב וְאַזְרָעָה עַלְעָזָב בְּלָעָזָב
כְּאַלְעָזָב וְהַשְׁמָרָה עַל־דְּשִׁמְמָה בְּיַיְלָא עַלְעָזָב
בְּלָעָזָב דְּהַדָּה אַלְעָזָב דְּשִׁמְמָה מְצִיאָה וְהַלְּגָעָה אֲשֶׁר צְהָה
וְאַתָּה בְּיַי לְאָמָר לְמִזְבְּחָה וְבְּדִיןָה שְׁדֵד־עִזְבָּה בְּקָה אֲשֶׁר
אֲזַבְּדָה אַתְּהָדָה אַלְהָדָה בְּזִבְחָה וְבְּטָבָות לְבָב מְרָבָה
בְּלָזִיגְעָדָה אַרְנוֹבָה אֲשֶׁר שְׁמַעַן דְּמָה בְּנָה בְּרָאָבָה
בְּצָאָה בְּצָעָדָה יַבְּנָה בְּזָבָן עַל־בְּרָזָה עַל־צָעָדָה

וְזַהֲהָה הַמְּלֻכָּת אֲשֶׁר־יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בָּוּ לְשִׁבְעָן שְׁמוֹ
שֶׁם שְׂפָה תְּבִיאוּ אֶת בֶּלְאָשָׁר אֲנָכִי מִצּוֹה אֶתְכֶם
עוֹלָתְיכֶם וּזְבַחַתְיכֶם מִעֲשָׂרָתְיכֶם וּתְרִמָּתְיכֶם רָכֶם וְכֵל
מִבְּחָר גְּנוּרִיבָם אֲשֶׁר תְּרֻרוּ לְיהוָה וּשְׁמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה
אַלְמִיכָּבָם אֲלָמָם וּבְנָמָיכָם וּבְנָמָיכָם וּבְנָמָיכָם וּמִתְחִיבָם
וְהַזְיוּ אֲשֶׁר בְּשִׁעְרִיבָם בַּי אַזְּזִין לוּ חַלְקָן גַּנְגָּלָה אַקְבָּבָם
הַשְׁמָר לְכָה פָּזָמָעָלה עַל תְּבוּנָה בְּכָל־מִקְומָם אֲשֶׁר תְּרָאָה
בַּי אַם־בְּמִלְוקָם אֲשֶׁר־יָבֹרְךָ יְהוָה בָּאָמֵד שְׁבָטוֹגָשׁ
מִעְלָה עַל תְּבוּנָה וְשֶׁם פָּעָשָׂה כָּל אֲשֶׁר אֲנָכִי מִצּוֹן. רְלֵךְ
בְּכָל־אֹתוֹ נְשָׁרָת תִּזְבְּחָה וְאַכְלָתָם בְּשָׁעָר בְּבִרְכַּת יְהוָה
אַלְרָוֶךְ אֲשֶׁר נְתִינְתָּה בְּכָל־שִׁעְרִירָה תְּשִׁטְמָא וְתְּשִׁחוֹר
וְאַכְלָנוּ פְּאַבִּי וּבְאַלְיָה. בְּךָ תְּדַם לֹא תְאכַלְנוּ עַל־דָּאָרָץ
תְּשִׁפְכָּנוּ בְּמִים לְאַתְּוֹכֶל לְאַכְלָל בְּשִׁעְרִירָה מַעֲשֵׂר דָּגָנָה
וּמַיְזָרָשׁ וְאַמְּלָךְ יְבָרְכָת בְּקָרָב וְעַזְבָּקָה וְכָל־גְּדוּרִיךְ אֲשֶׁר
מִזְרָח וּגְרָבָתִיךְ וּתְרִמָּתִיךְ בְּנָה: בַּי אֲבִילְעָפִין יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
תְּאַכְלָנָה בְּמִלְוקָם אֲשֶׁר־יָבֹרְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ זוּ אַפְתָּה וּבְנָה
וּבְתָּהָר וּבְבָדָה וּמְאַמְּרָה וּמְלָנָה אֲשֶׁר בְּשִׁעְרִירָה שְׁמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מִשְׁבָּחָה: בְּרוּ דְשִׁמְעֵר לְכָה בְּנֵעָזָב

אבדור-שָׁם הַגּוֹן אֲשֶׁר אָהָב וּרְשִׁים אֲגַם אֵת אַל-חִיָּה
עַל-הַקָּרִים נְקָמִים וְעַל-הַגְּבוּחוֹת וּמִסְתַּכְלָעַז-הַעֲלָנוֹ
וּנְפַצְתָּב אֶת-יְמֻמְחָתָב וּשְׁבַרְתָּב אֶת-מַמְכָּבָת
וְאַשְׁרִיָּתְךָ תְּשִׁרְפָּן בָּאָשׁ וּפְסִילָה אַל-סִינְבָּת תְּגַדְּעָנָי
וְאַבְרָפָת אֶת-יְשִׁמְבָּבָמָן-וְאַמְּקָטָם סְהָנוֹא לְאַבְשָׁעָנוֹן
בְּנָיו לִיהְיָה אַל-חִיָּבָב בַּי אַבְיָאל-חִדְקָם אַשְׁר-וְבָרָה
יְהָוָה אַל-חִיכָּבָמָמְלָכְתִּיבָב לְשִׁים אֶת-יְשָׁמוֹ שָׁבָב
לְשִׁבְנָי תְּקָרְשָׁו וְאַמְּשָׁמָה וְנְבָאָבָב בְּלָאָה עַל-הַיְּבָב
וְחַטְיָרָב וְאֶת-מַעֲשָׂרָתָו נְבָב וְאֶת-הַרְוָמָתָו נְבָב וְגַרְגִּיבָב
וְנְרַמְּיָבָב כְּבָרָה בְּגַדְבָּה זְאָבָב וְאַל-קָבָב-שָׁבָב
לְפָנֵי יְהָוָה אַל-חִיכָּבָמָמְלָכְתִּיבָב מְשָׁלָחָה וְלָבָב אַקְבָּב
וּבְשִׁיבָב אַשְׁר גְּרוּבָה הַחָה אַל-חִזָּב לְאַמְּצָחָן קְבָל
אַשְׁר אַנְחָנוּ עַשְׁמָס פָּה טָמֵן אַשְׁר גְּלִיטָבָר גְּעִינָה
בַּי לְאַיְבָבָמָ שְׁדָעָמָה אַל-הַמְּנָזָה וְאַל-הַמְּנָזָה
אַשְׁר-יְהָוָה אַל-חִיאָה נְנָה גְּהָה וְשְׁבָרָה אַת-יְסָרָה
וְשְׁבָרָה בְּאַרְזָ אַשְׁר-יְהָוָה אַל-סְבָבָמָמְלָכְתִּיבָב מְגַחֵל אַתְּבָב
וְנְמָמָמְלָכְתִּיבָב צְבָב אַיְבָבָמָ שְׁבָבָמָ וְשְׁבָרָה גְּמָנָה

לハイפר, אכילה גסה שהואם קז בה, קioms המצואה שבה מוטל בספק. ההליכה חיבורה את האדם לאכלה מעזה לתאבון, לאכיל את הקודשים עלי כדר שומלכים אוכלים. פונקציה בהmittת יכולת להתרומות לדרגות עבותות אליהם משוכנולות ומקורית. היו, סמל

שגבגה... שיריה, ריקת אברחות של אלור וגיאתא בותי מורותם בטעו אכטהה אלוהית

עיקר הרגשותה, כי ישנו איה הילכתי של שמה ועמידה לפניה, מובילת על

הפריזות והשכורות, עבורת הוללות של בחרות, ההפך לבוכס של ברכה ולנסכִי-מצביה, שעיליהם אומר האדם שיש לו פגוי אין אמרום שורה אלא על העילו ומלךו את העולם ומלאו בקדושים אל מעלה.

על-פי רוזנברים לעיל שאליה זו מתיישבת ליל שוטם קשי. שוא והלכות שנותן אמרו. ראל מפקיע קיטים אבלות; שבת מבלטה גהה מקצתה של המניין ואינו עוליה כי אין מניין מללא בצל קיטים אבלות; מפקיע קיטים אבלות, אך עוליה למניין. מפקיע קיטים אבלות, שבת מבלטה גהה מקצתה של המניין ואינו עוליה למניין. מפקיע קיטים אבלות בצל הוא קיטים המשמשה ביחס לאבלות מוקוד בחרות כיבודו וגונג, מבואר שבלב. אולם אין השבח ביחס לאבלות מוקוד בחרות כיבודו וגונג, מבואר שאילוות, ישלה, מצאה זא איננה מהרוה קיטים שלבלב אודם מבדק את הרשות בססת קירה ומענה בתאמל גנטשתה. כל חובתו וקיומו של האודם ישטר מרגאים ב庆幸ת גיבוד עוגג אונגן מערומים בחרות פשישת. אמרום כבשלה גילה להתקדים עטוקה, כמו שמלות הולג. רקארו להתקדים עטוקה, כו' והלא אין שמות נותרה גז' מפראש, והאודם אמרון כי שבת עוליה עיין בנתם, שם וברור תכלמיין של רלי' מפראש, מכון פשל, ומטאא כי רעינו זה תפוש בדריהם. הירא מרבינו אלה האה כ' הכסחה החודית של שמורת הריג' ואבלות מושרת בחרותו הণימית, לא בנהוגה החאגאי. שאעטיק שאלה והודו לחריך יישנהה של תלכיה גז' מגיא, כי עיקר ההפקעה גען בחרות ההלכנית — שלחוות רשותה ורבאלותה האשנה הירודעת עטוקה להפוגה ה', והשוויה ג' גירוש וישראל מאות ג'». סטוגים לדב'ה, המורה לבערו כי "יכחן גודול כל השעה ברגל זומ'", ורבים של הוואשונט מיטט'ם סטוגים, כי איננו גודוג אבלות. המאו רשות הואר פקעה מתנו לחולות גז' איננו גודוג אבלות, שטריטה והתרקהות עז', עני' בדמבי' פ' רומייש' מוחל כליל המזוזה, ג' ופ' פ' מודל באבא' מוקש היל', כי שבת הואר אל' ימזרו לא יא פוז'ם' א' בא' פוז'ם' א' בא' פוז'ם' א' בא' פוז'ם' ג' מזורים שחוותנו לטעו תמריד לעיי' ר' ולירוח במקודש.

מברינה או תופסם את האיסטריות במוניה, מזורי ואבל עזין בטעוג מאודן קפודן). באנת' גס האבל הואר מנוגה. גו'ו'י — פ' רוש' פ' ריש' מון המקומות מיהה עלי' עלי' הרלבון הואר סלליק שכינה והעלמת הזקם. "אמ' ריב' בקיעת המתויה ר' קפודה דמותה וירקנ' נתה להם געגעונתיה ר' הרכטור'."

כמו כן לש' להרבנן אימנבו כי מזאות שמותה מתיירשתת תמיד להויה פנימית מהו קיטם שבגד', מודרי הआחים והבאים שאמרו "וְרֹשֶׁתָּנוּ" ובאש השה גו'ו'ם הכתירות, שנואר ברא"ש סוף מס' ראש השגה. טעםם גומוקם עטם, כ' ורא' שהשנה ויודם הכתירות מכללו בטעוני ר' הרוחניים בשטחה. לפוט רהדא, שיטם מהתורה מאנ': וזה עיי' שמהה ליר' וויה' כ' שיאו' בהם.

Tradition 17 (1978): 77

A Tribute to the Rebbetzin of Talne

pass on? I admit that I am not able to define precisely the masoretic role of the Jewish mother. Only by circumscription I hope to be able to explain it. Permit me to draw upon my own experiences. I used to have long conversations with my mother. In fact, it was a monologue rather than a dialogue. She talked and I "happened" to overhear. What did she talk about? I must use an halakhic term in order to answer this question: she talked me-inyana de-yoma. I used to watch her arranging the house in honor of a holiday. I used to see her recite prayers; I used to watch her recite the sidra every Friday night and I still remember the nostalgic tune. I learned from her very much.

Most of all I learned that Judaism expresses itself not only in formal compliance with the law but also in a living experience. She taught me that there is a flavor, a scent and warmth to mitzvot. I learned from her the most important thing in life — to feel the presence of the Almighty and the gentle pressure of His hand resting upon my frail shoulders. Without her teachings, which quite often were transmitted to me in silence, I would have grown up a soulless being, dry and insensitive.

The laws of Shabbat, for instance, were passed on to me by my father; they are a part of mussar avikha. The Shabbat as a living entity, as a queen, was revealed to me by my mother; it is a part of torat imekha. The fathers knew much about the Shabbat; the mothers lived the Shabbat, experienced her presence, and perceived her beauty and splendor.

The fathers taught generations how to observe the Shabbat; mothers taught generations how to greet the Shabbat and how to enjoy her twenty-four hour presence.